

borg, men det var jo saa umaadelig dyrt, at det Udvalg, der havde med Sagen at gøre, ikke mente at kunne fremme den. Siden er Trangen i høj Grad vokset, og jeg vil henstille, at den højtærede Justitsminister ogsaa fremsætter et Forslag i den Sag.

Jeg vil med det samme gerne omtale en lille Sag, der ogsaa sorterer under Justitsministeriet. Der findes i Nyborg et Hjem for epileptiske Børn, det eneste, hvor saadanne kunne modtage Skoleundervisning. Det faar et lille Tilskud af Staten, og det foreslaas her forhøjet med 200 Kr. Det er efter min Mening for lidt, da det er et ganske udmærket Hjem, hvor de have en særdeles god Forstander og Læge, og hvor der opnaas ret store Resultater. Jeg henstiller derfor, at Summen forhøjes betydeligt, idet det vil være til stor Gavn, om der anvendes nogle flere Penge. — Jeg vil derefter omtale et Par Forhold, som sortere under Indenrigsministeren. Jeg vil først rette et Spørgsmaal til den højtærede Indenrigsminister, om han ikke mener, der kunde være Anledning til at foretage en Revision af Lærlingeloven. Dette Spørgsmaal har ikke alene været bragt frem i Haandværk- og Industrikræde, men ogsaa i Arbejderkredse. Jeg tror, det vilde være særdeles godt, om vi i Aar kunde komme til en Revision af denne Lov, den trænger til det i flere Retninger, hvad jeg dog ikke skal komme ind paa her.

Jeg vil gerne samtidig rette nogle Bemærkninger til det ærede Medlem for Slagelse (Lange). Det ærede Medlem rettede i Sommer paa Fællesrepræsentationens Møde en ret stærk Kritik mod Arbejdsraadet og de hygiejniske Regulativer, det havde udarbejdet i Anledning af Loven om Børns og unge Menneskers Arbejde i Fabrikker. Det er i Henhold til denne Lov Arbejdsraadets Pligt at udarbejde saadanne hygiejniske Regulativer, men det er ikke alene en Pligt, men jeg tror ogsaa det er en Pligt, der er til en ganske overordentlig stor Gavn. Naar man tænker paa at bekæmpe Tuberkulosen og ofrer Penge derpaa, er det overordentlig heldigt, at man faar hygiejniske Regulativer for vore Værksteder og Fabrikker, og jeg synes, det ser underligt ud, at det ærede Medlem, der særlig skulde være Repræsentant for Haandværk og Industri, optræder ret skarpt mod den Art hygiejniske Regulativer. I de fleste af vore Nabolande har man for længe siden indført den Slags Bestemmelser og endda meget strengere end vore. Og naar man

saa her kommer og foreslaar Regulativer, som i Virkeligheden ere meget spagfærdige, som egentlig kun gaa ud paa, at der skal være Lys og Luft, Vadskeanstalter, hvor Arbejderne kunne vadske sig, Garderobes, hvor de kunne hænge deres Tøj, at Gulvet skal vadskes en Gang imellem, hører man Industriens Repræsentanter raabe paa, at saadant noget vil ødelægge den danske Industri, ganske ruinere den, Arbejderne ville blive brødløse o. s. v. Jeg synes, det er meget mærkeligt, jeg synes ikke, Industrien forstaar sine egne Sager, naar den kan gøre den Slags Ting. Jeg tror, at de Regulativer, der ere udarbejdede, selv om der har været Fejl hist og her, i Virkeligheden ikke ere nær strenge nok, hvis de skulle fyldestgøre Fordringerne. Men endnu mærkeligere er det, at ikke alene Arbejdsgiverne, men endog Arbejderne ere imod at faa Hygiejnen indført i Fabrikkerne. Tager man netop det Fag, som det ærede Medlem repræsenterer, Skraatobaksfabrikkerne, tror jeg, Arbejdsgiverne mente, at det var nok at vadske i Gang om Aaret, medens Arbejderne mente, at 2—3 Gange kunde være nok. Andre mene, at paa et saadant Sted vil i Gang om Maanedene ikke en Gang være for meget. Jeg tror i det hele, man skal have et videre Syn paa den Art Sager og sige, at disse Udgifter ere saare vel anvendte, idet de medføre, at Arbejdernes Sundhed bliver bedre, at der vokser en bedre Slægt op. Naar man som jeg har haft Lejlighed til at rejse fra den ene Session til den anden og set paa den opvoksende Ungdom i Danmark, hvorledes den er mærket af Slid, elendig og daarlig, kan det kun gøre en ondt, og man vil gerne være med til at gøre alt muligt, hvad der kan gøres, for at der kan vokse en sundere og bedre Slægt op, og jeg tror, at netop den Slags Ting som Lys og Luft og nogenlunde god Renlighed paa Arbejdsstederne ere en meget væsentlig Faktor i denne Henseende.

Jeg har fra de lolland-falsterske Landpostbude modtaget et Andragende om Forbedring af deres Kaar. De have oplyst, at de nu have en Gennemsnitsløn af 600 Kr., stigende hvert 4de Aar med 48 Kr. aarlig, medens Provinspostbudenæs Begyndelsesløn er 800 Kr., stigende hvert 4de Aar med 100 Kr. aarlig foruden fuldstændig Beklædning og Huslejegodtgørelse. Nu er det imidlertid Tilfældet, at i de mindre Byer bor der en hel Del Landpostbude, og de have ganske samme